

IR-XIV.432.2....2022

DECYZJA NR 318/23
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

z dnia 20 grudnia 2023 roku

wydana w składzie:

- 1) Andrzej Bętkowski - Marszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 2) Renata Janik – Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 3) Marek Bogusławski - Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 4) Marek Jońca - Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego
- 5) Tomasz Jamka - Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

Na podstawie art. 104, art. 107 § 1-3 oraz art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.), art. 60 pkt 6, art. 61 ust. 4, art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a oraz b i ust 2 i art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.), art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702, z późn. zm.), art. 6 i art. 9 ust.1 pkt 2 oraz ust. 2 pkt 9 lit. b ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 572, z późn. zm.)

po rozpatrzeniu wniosku: ....

w sprawie: ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją nr .../23 z dnia 6 września 2023 r. wydaną przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego o udzielenie ulgi w formie umorzenia całości lub części kwoty oraz umorzenie odsetek, których wysokość została określona przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w decyzji nr .../23 z dnia 12 kwietnia 2023 r.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu: 20 grudnia 2023 roku Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020

orzeka: utrzymać w mocy decyzję nr .../23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 6 września 2023 r.

Uzasadnienie

Przedmiotem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wniesionego przez pana ..., zamieszkałego ..., zwany dalej „Beneficjent” lub „Strona”, jest podjęta w dniu 6 września 2023 r. przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucję Zarządzającą Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 (zwana dalej „Instytucja Zarządzająca”, „IZ” lub „Organ”), decyzja administracyjna nr .../23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego (zwana dalej „decyzja nr .../23”) o odmowie udzielenia ulgi.

W decyzji zgodnie z art. 207 ust. 12a pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270 z późn. zm.), (zwanej dalej: „u.f.p.”), zawarto pouczenie o możliwości zwrócenia się do Instytucji Zarządzającej z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia lub wniesienia do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargi na decyzję w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy sporządzony przez Beneficjenta wpłynął na Kancelarię Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w dniu 26 września 2023 r. (data stempla pocztowego z dnia 25 września 2023 r.), a więc w przewidzianym prawem terminie.

W przedmiotowym wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Beneficjent zawnioskował o udzielenie ulgi w formie umorzenia w całości lub części kwoty oraz umorzenie odsetek objętej decyzją Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr .../23 z dnia 12 kwietnia 2023. Celem postępowania prowadzonego na skutek wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, przeprowadzonego przez Instytucję Zarządzającą była ponowna analiza sprawy co do istoty, a zatem powtórna weryfikacja i analiza całości zgromadzonego materiału dowodowego

uwzględniająca przy tym argumentację zgłaszaną przez Beneficjenta we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Właściwość Zarządu Województwa Świętokrzyskiego wykonującego zadania Instytucji Zarządzającej do rozpatrzenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wynika z art. 207 ust. 12a pkt 1 u.f.p. Zgodnie z art. 67 ust.1 w zw. z art. 60 pkt 6 u.f.p. do spraw dotyczących należności z tytułu zwrotu płatności dokonanych w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich stosuje się przepisy ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego, (zwany dalej „k.p.a.”) i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r., poz. 2383, z późn. zm.) (zwana dalej: „Ordynacją podatkową”).

W związku z powyższym, na podstawie art. 127 § 3 k.p.a. wniosek Strony o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczący udzielenia ulgi podlega rozpoznaniu przy odpowiednim zastosowaniu przepisów k.p.a. dotyczących odwołań od decyzji.

Instytucja Zarządzająca rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy posiada uprawnienia organu odwoławczego, o których mowa w art. 138 § 1 k.p.a., a zatem jest uprawniona do kontroli wydanej uprzednio decyzji oraz do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

W wyniku analizy materiałów zgromadzonych w sprawie Instytucja Zarządzająca stwierdza, że wydana w dniu 6 września 2023 r. decyzja Instytucji Zarządzającej nr .../23 w sprawie o udzielenie ulgi na podstawie umowy o dofinansowanie nr RPSW.02.05.00-26-0.../19-00, została wydana w sposób prawidłowy i tym samym utrzymuje ją w mocy.

Instytucja Zarządzająca rozpatrując wniosek Beneficjenta o ponowne rozpatrzenie sprawy, przeprowadziła analizę i ocenę materiału dowodowego zebranego w sprawie oraz dokonała następujących ustaleń faktycznych.

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca RPOWŚ na lata 2014-2020 wydał w dniu 12 kwietnia 2023 r. decyzję nr .../23 orzekającą o zwrocie przez Beneficjenta środków dofinansowania z EFRR w łącznej wysokości: ....., zł (słownie: .../100), z tytułu zwrotu dofinansowania przekazanego na podstawie umowy nr RPSW.02.05.00-26-0.../19-00 o dofinansowanie Projektu nr RPSW.02.05.00-26-0.../19 wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych. W przedmiotowej decyzji zgodnie z art. 207 ust. 12a pkt 1 u.f.p. zawarto pouczenie o możliwości zwrócenia się do Instytucji Zarządzającej z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia lub prawie wniesienia do

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargi na decyzję w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

W dniu 26 kwietnia 2023 r. do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach wpłynął wniosek pana ... zawierający żądanie odroczenia terminu płatności, rozłożenia na raty spłaty kwoty z decyzji nr .../23 z dnia 12 kwietnia 2023 r., umorzenie części kwoty lub umorzenie naliczanych odsetek. Jednocześnie pozostała, przeważająca treść pisma jak również termin w którym pismo zostało złożone wskazywało, że jest to wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, zgodnie z pouczeniem zawartym w ww. decyzji nr .../23.

W związku z powyższym, Instytucja Zarządzająca zwróciła się do Beneficjenta pismem znak: IR-XIV.432.2....2022 z dnia 9 maja 2023 r. o jednoznaczne wskazanie czy wniosek z dnia 26 kwietnia 2023 r. stanowi:

1. wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, i/lub
2. wniosek o ulgę,

w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania pod rygorem uznania, że jest to wyłącznie wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy z decyzji nr .../23.

W odpowiedzi na ww. pismo w dniu 26 maja 2023 r. do Instytucji Zarządzającej wpłynął wniosek Beneficjenta o zastosowanie ulgi w spłacie zobowiązania z tytułu należności wynikającej z decyzji nr ... /23 z dnia 12 kwietnia 2023 r.

W związku z faktem, iż w złożonym wniosku Strona nie określiła o jaki rodzaj pomocy się ubiega, nie przedłożyła ewentualnego harmonogramu spłat wraz z uzasadnieniem, nie dołączyła zaświadczenia o wysokości dotychczas otrzymanej pomocy lub oświadczenia o jej nie otrzymaniu, nie dołączyła dokumentów określających sytuację finansową firmy oraz rodziny, Organ nie miał możliwości dogłębnej analizy faktycznego stanu finansowego Strony.

Składający wniosek o ulgę, powinien ten wniosek uzasadnić. W interesie wnioskodawcy leży podanie do wiadomości organów wszystkich istotnych okoliczności sprawy i dopilnowanie ich utrwalenia w dokumentach.

Zgodnie z treścią art. 7 k.p.a. w toku postępowania, organy administracji publicznej podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.

W związku z wszczęciem postępowania administracyjnego przez Beneficjenta oraz nie złożeniem żadnej dokumentacji i wyjaśnień, Instytucja Zarządzająca pismem z dnia 5 czerwca 2023 r. wezwała Beneficjenta do uzupełnienia wniosku o określenie rodzaju pomocy o jaki się ubiega.

W przypadku, jeśli pomoc zostanie zakwalifikowana przez Beneficjenta jako de minimis, wówczas zobowiązany będzie mógł przedstawić wszystkie wymagane informacje określone w § 2 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis.

Ponadto Instytucja Zarządzająca ww. pismem wezwała Beneficjenta do przedstawienia harmonogramu rat ze wskazaniem liczby rat, ich wysokości oraz terminów zapłaty wraz z uzasadnieniem oraz o uzupełnienie wniosku o brakujące oświadczenia i dokumenty poświadczające następujące dane:

1) Stan rodzinny (należy wpisać dane osób pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym z wnioskodawcą: małżonka lub osoby pozostającej we wspólnym pożyciu z wnioskodawcą, wstępnych, zstępnych i osób pozostających w stosunku przysposobienia lub pod opieką wnioskodawcy, powinowatych), w kolejności: imię i nazwisko – data urodzenia – rodzaj stosunku łączącego wskazaną osobę z wnioskodawcą.

2) Majątek (należy wpisać stan majątkowy wnioskodawcy oraz osób pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym na dzień złożenia wniosku, wskazując jednocześnie tytuł prawny, np. własność, użytkowanie wieczyste. Jeżeli przedmioty wchodzące w skład majątku są przedmiotem współwłasności lub współużytkowania wieczystego, należy w stosunku do każdego z nich podać udział lub zaznaczyć, że wchodzi w skład majątku objętego małżeńską wspólnotą majątkową)

a) Nieruchomości:

- nieruchomość przeznaczona do stałego zamieszkiwania przez wnioskodawcę (nieruchomość zabudowana domem mieszkalnym lub mieszkaniem, powierzchnia działki, domu, mieszkania w m²),
- nieruchomość rolna (powierzchnia w hektarach lub w m², szacunkowa wartość oraz sposób jej wykorzystania),
- inne nieruchomości (powierzchnia w hektarach lub w m² oraz szacunkowa wartość).

b) Pozostały majątek:

- oszczędności zgromadzone na rachunku bankowym oraz w gotówce (należy wpisać wartość nominalną i walutę),
- papiery wartościowe i inne prawa majątkowe np. udziały, polisy inwestycyjne (należy wpisać wartość nominalną lub szacunkową),
- inne przedmioty wartościowe np. pojazdy mechaniczne, maszyny (należy wpisać przedmioty o wartości powyżej 5 000,00 zł).

- 3) Dochody i źródła utrzymania wnioskodawcy i osób pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym (należy przedstawić zaświadczenie z właściwego Urzędu Skarbowego o dochodach netto za 2020 r., 2021 r. i 2022 r.).
- 4) Stan rachunków bankowych na koniec miesiąca poprzedzającego złożenie wniosku (należy przedłożyć wyciąg lub wykaz z posiadanych przez Zobowiązanego oraz osób pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym rachunków bankowych, w tym kont osobistych i firmowych i kart kredytowych obejmujących operacje z ostatnich 3 miesięcy).
- 5) Zobowiązania i stałe wydatki (np. wysokość i rodzaj zobowiązań bądź wierzytelności, czynsze, dzierżawy, koszty ponoszone na utrzymanie mieszkania, rachunki stałe obrazujące utrzymanie gospodarstwa domowego oraz siebie, koszty leczenia).
- 6) Wysokość kapitału zakładowego, majątku lub środków finansowych (należy wpisać wartość nominalną i walutę).
- 7) Wartość środków trwałych wnioskodawcy (według bilansu na ostatni rok).
- 8) Wysokość zysku lub strat za ostatni rok obrotowy według bilansu – z podaniem poszczególnych działalności gospodarczych prowadzonych przez wnioskodawcę.
- 9) Inne dane dotyczące majątku (w tym stan środków w kasie podmiotu) dochodów oraz zobowiązania i wydatki podmiotu.
- 10) W przypadku jeśli wnioskodawca bądź osoby pozostające we wspólnym gospodarstwie domowym są osobami bezrobotnymi należy przedłożyć aktualne zaświadczenie z właściwego Urzędu Pracy potwierdzającego status osoby bezrobotnej bez prawa do zasiłku.
- 11) Zaświadczenie z właściwego Urzędu Gminy, czy wnioskodawca oraz osoby pozostające we wspólnym gospodarstwie domowym korzystają z pomocy społecznej, jeśli tak to w jakiej formie.
- 12) Inne dane, które wnioskodawca uważa za istotne.

W ww. piśmie, wskazano Beneficjentowi, że z § 2 ust. 2 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów informacje, o których mowa w § 2 ust. 1 i 1a rozporządzenia, przekazuje się na formularzu, którego wzór określa załącznik do rozporządzenia. Ponadto należy przedłożyć wynikające z art. 37 ust.1 pkt 1 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej wszystkie zaświadczenia i oświadczenia o pomocy de minimis.

Instytucja Zarządzająca poprosiła również o wyjaśnienie na co Beneficjent planuje przeznaczyć pomoc de minimis. Przedmiotowe pismo Beneficjent odebrał w dniu 13 czerwca 2023 r.

Następnie, zgodnie z art. 36 § 1 k.p.a. Instytucja Zarządzająca zawiadomiła Beneficjenta, iż ze względu na konieczność zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego, umożliwienia Stronie

wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań sprawa zostanie załatwiona do dnia 31 sierpnia 2023 r. Powyższe zawiadomienie zostało odebrane przez Beneficjenta w dniu 26 czerwca 2023 r.

W dniu 27 czerwca 2023 r. Beneficjent złożył dokumenty do rozpatrzenia ulgi wraz z pismem przewodnim w którym opisał swoją sytuację życiową oraz zmienił treść żądania wnioskując o umorzenie całości lub części kwoty i umorzenie naliczanych odsetek. Jednocześnie, co wynikało jednoznacznie z treści pisma odstąpił od wcześniejszego wniosku o rozłożenie na raty kwoty do spłaty.

W ww. piśmie, Beneficjent ponownie odniósł się do przyczyn niepowodzenia w realizacji danego projektu, dlatego też w tym miejscu Instytucja Zarządzająca pragnie wskazać, że złożony przez Beneficjenta wniosek o udzielenie ulgi nie stanowi wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją ostateczną nr .../23 z dnia 12 kwietnia 2023 r. Beneficjent na pytanie Instytucji Zarządzającej zawarte w piśmie z dnia 9 maja 2023 r. czy wnioskuje o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej ww. decyzją nr .../23 i/lub wniosek o ulgę, jednoznacznie wskazał, że wnioskuje o ulgę. W związku z powyższym w niniejszym postępowaniu administracyjnym, bez znaczenia pozostają przyczyny niezrealizowania projektu, Instytucja Zarządzająca rozpatruje jedynie przesłanki do udzielenia bądź nie udzielenia ulgi w spłacie zobowiązania.

Do ww. pisma przewodniego Beneficjent załączył:

1. fakturę za przygotowanie terenu pod halę,
2. fakturę za betoniarkę,
3. pismo od syndyka w sprawie ogłoszenia upadłości wykonawcy,
4. kopie rachunków (woda, gaz, prąd),
5. PIT- 28 Zeznanie o wysokości uzyskanego przychodu, wysokości dokonanych odliczeń i należnego ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych za rok 2020, 2021, 2022,
6. zaświadczenia z pracy o zarobkach Beneficjenta i jego żony,
7. wypis z rejestru gruntów ul....,
8. księgi wieczyste....

Beneficjent nie przedstawił wszystkich wymaganych przez Instytucję Zarządzającą dokumentów dotyczących m.in.:

- pozostałego majątku w przedmiocie np. oszczędności zgromadzonych na rachunku bankowym oraz w gotówce, papiery wartościowe i inne prawa majątkowe, inne przedmioty wartościowe, np. pojazdy mechaniczne, maszyny,

- stanu rachunków bankowych na koniec miesiąca poprzedzającego złożenie wniosku w stosunku do osób pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym, w tym kont osobistych i firmowych i kart kredytowych obejmujących operacje z ostatnich 3 miesięcy.

Beneficjent nie przedstawił dokumentów uwiarygadniających prezentowane przez siebie w ww. piśmie stanowisko w przedmiocie, np. danych finansowych o spłacanych/spłaconych zobowiązaniach w postaci rat kredytów, pożyczek itp., ponoszonych wydatków na zakup opału, wydatków na przedszkole o których mowa w ww. piśmie, nie określił również o jaki rodzaj pomocy się ubiega, wskazując, że jego prośba o ulgę *z definicji nie może być rozpatrywana jako pomoc de minimis czy inna niż de minimis pomoc publiczna*. Beneficjent nie określił na co chce przeznaczyć otrzymaną pomoc jak również nie sprecyzował jaką część kwoty chce umorzyć.

W związku z powyższym, w oparciu o art. 79a § 1 k.p.a. Instytucja Zarządzająca pismem z dnia 29 czerwca 2023 r. poprosiła Beneficjenta o uzupełnienie ww. braków, jednocześnie w piśmie tym stosownie do postanowień art. 10 § 1 k.p.a. zawiadomiła o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy do wydania decyzji, wyznaczając na powyższe czynności 7 dniowy termin od dnia doręczenia pisma.

Ponadto, Beneficjent ww. pismem został pouczony, że musi mieć świadomość, że zgodnie z ogólną zasadą postępowania dowodowego, ciężar dowiedzenia spoczywa na tym, kto wywodzi określone skutki prawne. Ponadto Beneficjent zobowiązany jest do udowodnienia i wykazania wszystkich okoliczności, które jego zdaniem uzasadniają udzielenie przedmiotowej ulgi.

W świetle art. 79a § 1 k.p.a. nieprzekazanie niezbędnych zaświadczeń, oświadczeń lub informacji może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony.

W odpowiedzi na powyższe pismo, Beneficjent w dniu 13 lipca 2023 r. złożył dodatkowe dokumenty:

1. historia operacji bankowych z konta firmowego (ostatnie 90 dni),
2. historia operacji bankowych z konta prywatnego Beneficjenta (ostatnie 90 dni),
3. wyciąg z konta bankowego żony (3 ostatnie miesiące),
4. dwa potwierdzenia płatności za przedszkole starszej córki,
5. dwa potwierdzenia spłaty rat kredytów,

6. Faktura VAT za zakup 1 tony węgla,

7. kopia zaleceń lekarza z ostatniej wizyty w przychodni oraz paragonu za przepisane dzieciom leki.

W przewidzianym zawiadomieniem terminie, Beneficjent nie skorzystał z możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy do wydania decyzji oraz nie wniósł uwag czy zastrzeżeń co do prowadzonego postępowania.

W związku z powyższym, ze względu na konieczność rozpatrzenia materiału dowodowego złożonego przez Beneficjenta w dniach 27 czerwca 2023 r. i 13 lipca 2023 r., Instytucja Zarządzająca poinformowała Beneficjenta pismem z dnia 17 lipca 2023 r., że sprawa nie mogła być rozpatrzona w terminie wskazanym w piśmie Instytucji Zarządzającej z dnia 20 czerwca 2023 r. i zostanie ona załatwiona do dnia 13 września 2023 r. Jednocześnie Beneficjent został poinformowany, że przysługuje mu prawo wniesienia ponaglenia do organu prowadzącego postępowanie w przypadku uznania, że zachodzi beczynność organu, przewlekłość postępowania.

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w dniu 6 września 2023 r. wydał decyzję nr .../23 o odmowie udzielenia ulgi w spłacie zobowiązania wynikającej z decyzji nr .../23 z dnia 12 kwietnia 2023 r. Zgodnie z pouczeniem zawartym w ww. decyzji w dniu 26 września 2023 r. (nadanej w dniu 25 września 2023 r. w Urzędzie Pocztowym), a więc w przewidzianym prawem terminie, do Zarządu Województwa Świętokrzyskiego wpłynął wniosek Strony o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 22 września 2023 r. podpisany przez Beneficjenta wraz z następującymi załącznikami:

1. Zaświadczenie o posiadanych produktach w Banku PKO S.A.,
2. Zaświadczenie z przedszkola córek o chesnym i kosztach wyżywienia,
3. Wyciągi z konta bankowego żony, tj. ...., z ostatnich 3 miesięcy,
4. Szczegóły operacji „ODSETKI OD DEPOZYTU”,
5. Historia operacji z ostatnich 3 miesięcy z konta bankowego Beneficjenta,
6. Wyciągi z 3 ostatnich miesięcy z konta bankowego Beneficjenta,
7. Historia operacji z ostatnich 3 miesięcy z firmowego konta bankowego,
8. Wyciągi z 3 ostatnich miesięcy z firmowego konta bankowego.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Beneficjent wniósł „(...) o udzielenie ulgi w formie umorzenia w całości lub części kwoty oraz umorzenie odsetek, objętej decyzją Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr .../23 z dnia 12 kwietnia 2023”.

W uzasadnieniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Strona zarzuciła Organowi wydanie decyzji na podstawie „(...) błędnych założeń i to na moją niekorzyść”.

Zdaniem Beneficjenta przeprowadzone postępowanie i wydana decyzja są w jego przekonaniu wadliwe i błędne.

Dalej we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Beneficjent wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji.

Beneficjent podkreślił we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, że „(...) jeżeli organ ponownie oceni, iż w mojej sprawie nie można zastosować ulgi w postaci umorzenia całości lub części zobowiązania, czyli nie skorzysta z przyznanego mu prawa do wydania uznaniowej decyzji, wnoszę by rozpoznać mój wniosek jako wniosek o rozłożenie na raty spłaty mojego zadłużenia”. Byłoby to 70 rat po 1 500,00 zł co miesiąc.

Dodatkowo Beneficjent wniósł o „(...) wstrzymanie egzekucji należności przez Urząd Skarbowy, dokładanie dodatkowych kosztów nie poprawi mojej sytuacji finansowej i znacząco wydłuży okres spłaty, a nałożona blokada konta uniemożliwi mi dokonanie przelewów rat spłaty zobowiązania”.

Przed wydaniem niniejszej decyzji w sprawie ponownego rozpatrzenia sprawy stosownie do postanowień art. 10 § 1 k.p.a. Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-XIV.432.2...2022 z dnia 17 października 2023 r. zawiadomiła Stronę, że został przygotowany materiał dowodowy do wydania decyzji w sprawie ponownego rozpatrzenia sprawy. Ponadto, Instytucja Zarządzająca powiadomiła Beneficjenta o możliwości zapoznania się w siedzibie Instytucji Zarządzającej z aktami sprawy, w oparciu o które zostanie podjęta stosowna decyzja oraz o możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego zawiadomienia. Dokumentacja została udostępniona do wglądu w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach, Departament Inwestycji i Rozwoju, ul. Sienkiewicza 63, Kielce. Beneficjent potwierdził odbiór powyższego zawiadomienia w dniu 23 października 2023 r. W przewidzianym zawiadomieniem terminie, Beneficjent nie zgłosił się w celu zapoznania się ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją oraz nie wniósł uwag czy zastrzeżeń co do prowadzonego postępowania w trybie ponownego rozpatrzenia sprawy.

Beneficjent nie dokonał zwrotu wymaganej należności.

W wyniku wszczętego postępowania egzekucyjnego w administracji z Urzędu Skarbowego w .... na dzień 7 grudnia 2023 r. wpłynęła wyegzekwowana od Beneficjenta kwota w wysokości: .....,... zł.

W tak ustalonym stanie faktycznym i po ponownej analizie całości zgromadzonego materiału dowodowego należy stwierdzić, co następuje.

Celem postępowania prowadzonego na skutek wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, przeprowadzonego przez Instytucję Zarządzającą była ponowna analiza sprawy co do istoty, a zatem powtórna weryfikacja i analiza całości zgromadzonego materiału dowodowego uwzględniająca przy tym argumentację zgłaszaną przez Beneficjenta we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Zgodnie z art. 6 ustawy wdrożeniowej, system realizacji programu operacyjnego zawiera warunki i procedury obowiązujące instytucje uczestniczące w realizacji programów operacyjnych, obejmujące w szczególności zarządzanie, monitorowanie, sprawozdawczość, kontrolę i ewaluację oraz sposób koordynacji działań podejmowanych przez instytucje. Podstawę systemu realizacji programu operacyjnego mogą stanowić w szczególności przepisy prawa powszechnie obowiązującego, wytyczne, szczegółowy opis osi priorytetowych programu operacyjnego, opis systemu zarządzania i kontroli oraz instrukcje wykonawcze zawierające procedury działania właściwych instytucji.

Następnie, zgodnie z treścią art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy wdrożeniowej instytucją zarządzającą jest zarząd województwa w przypadku regionalnego programu operacyjnego a zgodnie z art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. b, do zadań instytucji zarządzającej należy wydawanie decyzji o umorzeniu w całości albo w części oraz o odroczeniu albo rozłożeniu na raty spłaty należności wynikających z obowiązku zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów, projektów lub zadań, o których mowa w art. 61 u.f.p.

W świetle art. 104 i art. 107 § 1-3 k.p.a. Organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, która rozstrzyga sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończąc sprawę w danej instancji.

Na podstawie art. 138 §1 pkt. 1 k.p.a. Organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

W świetle art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2094 z późn. zm.) do zadań zarządu województwa należy w szczególności przygotowywanie projektów strategii rozwoju województwa, planu zagospodarowania przestrzennego i regionalnych programów operacyjnych oraz ich wykonywanie.

Na podstawie art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa decyzje wydane przez zarząd województwa w sprawach z zakresu administracji publicznej podpisuje marszałek. W decyzji wymienia się imiona i nazwiska członków zarządu, którzy brali udział w wydaniu decyzji.

Zgodnie z art. 60 pkt 6 u.f.p., środkami publicznymi stanowiącymi niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym są w szczególności następujące dochody budżetu państwa, dochody budżetu jednostki samorządu terytorialnego są należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich oraz inne należności związane z realizacją projektów finansowanych z udziałem tych środków, a także odsetki od tych środków i od tych należności.

Zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 2 lit a u.f.p. organem pierwszej instancji właściwym do wydawania decyzji w odniesieniu do należności wskazanych w art. 60 pkt 6 u.f.p. jest instytucja zarządzająca.

Na podstawie art. 64 ust 1 pkt 2 lit a oraz b u.f.p. należności o których mowa w art. 60 u.f.p. właściwy organ umarza w całości – w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym; umarza w części, odracza terminy spłaty całości albo części należności lub rozkłada na raty płatności całości albo części należności - w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego.

Zapisy u.f.p. dają Instytucji Zarządzającej możliwość umarzania w całości lub w części, rozkładania na raty płatności całości albo części należności pieniężnych o charakterze niepodatkowych należności publicznoprawnych. Należności publicznoprawne należy rozumieć jako należności niebędące podatkami i opłatami, stanowiące dochód budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publicznoprawnych.

Ich podstawą są przepisy powszechnie obowiązującego prawa, a cechą charakterystyczną podporządkowanie w granicach wyznaczonych prawem objętych nimi jednostek, organom wyposażonym we władztwo publiczne. Na mocy art. 60 pkt 6 u.f.p. do niepodatkowych należności o charakterze publicznoprawnym należą należności z tytułu zwrotu płatności dokonanych w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich.

Należy podkreślić, że każdy beneficjent, przystępując do konkursu w ramach jakiegokolwiek działania, jest obowiązany zapoznać się z zasadami konkursu, wytycznymi i obowiązującymi przepisami prawa.

W umowie o dofinansowanie projektu Beneficjent przyjął obowiązek realizacji Projektu z należytą starannością, w szczególności ponosząc wydatki celowo, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami w ramach Programu oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację Projektu. Beneficjent zobowiązał się do wydatkowania środków zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami. Nie wywiązując się z warunków umowy o dofinansowanie projektu, musiał liczyć się z koniecznością zwrotu dofinansowania środków EFRR z odsetkami.

W postępowaniu wszczętym na wniosek Beneficjenta, Instytucja Zarządzająca jest związana treścią i zakresem jego żądania, dlatego też mając na uwadze, że Beneficjent zmodyfikował treść żądania i odstąpił od wnioskowania o rozłożenie zobowiązania na raty pozostawiając jednocześnie żądanie o umorzenie, merytorycznie rozpatrywana była wyłącznie kwestia udzielenia ulgi w postaci umorzenia należności w całości lub części i umorzenia odsetek.

Zgodnie z art. 105 § 1 k.p.a. gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. Beneficjent w dniu 24 czerwca 2023r. złożył oświadczenie, z którego jednoznacznie wynikało cofnięcie przez niego wniosku o rozłożenie całości płatności na raty. Oświadczenie to podtrzymał w piśmie z dn. 11 lipca 2023 r., wskazując iż ewentualne miesięczne raty znacząco uszczupliłyby jego budżet.

W związku z cofnięciem wniosku o udzielenie ulgi w tym zakresie konieczne było więc umorzenie postępowania administracyjnego w tej części w trybie art. 105 § 1 k.p.a.

W świetle art. 64 ust.1 i 2 u.f.p. stosuje się inny tryb rozpatrywania wniosków w sprawie udzielenia ulgi w odniesieniu do zobowiązanych prowadzących działalność gospodarczą i takiej działalności nieprowadzących. W przypadku zobowiązanego prowadzącego działalność gospodarczą ulgi mogą być udzielone z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej.

Instytucja Zarządzająca na wniosek Beneficjenta prowadzącego działalność gospodarczą, bada przesłanki udzielenia ulgi w postaci umorzenia należności i naliczanych odsetek przy

uwzględnieniu przesłanek ważnego interesu zobowiązanego lub interesu publicznego, przesłanek społecznych lub gospodarczych, w szczególności możliwości płatniczych zobowiązanego.

W myśl art. 64 ust. 2 u.f.p., właściwy organ, na wniosek zobowiązanego, prowadzącego działalność gospodarczą może udzielać określonych w art. 64 ust.1 pkt 2 ulg w spłacie zobowiązań, które:

- 1) nie stanowią pomocy publicznej,
- 2) stanowią pomoc de minimis,
- 3) stanowią pomoc publiczną:
  - a) mającą na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi,
  - b) mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce,
  - c) zgodną z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej, której dopuszczalność została określona przez właściwe organy Unii Europejskiej, udzielaną na przeznaczenia inne niż wymienione w lit. a i b.

Pomoc publiczna to ingerencja instytucji państwowych, polegająca na przyznaniu w jakiegokolwiek formie, pomocy pojedynczemu podmiotowi gospodarczemu bądź grupie podmiotów, prowadząca do zakłócenia konkurencji na wolnym rynku.

W szerszym znaczeniu, pomocą publiczną są też inne instytucje prawne uprzywilejowujące wspomagany podmiot względem pozostałych (indywidualne zwolnienia podatkowe, gwarancje rządowe, monopole etc.).

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wypracowanym na gruncie art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu UE, pomoc publiczna może wystąpić w przypadku udzielenia wsparcia przedsiębiorstwu po spełnieniu łącznie następujących przesłanek:

- 1) wsparcie jest udzielane przez państwo lub ze środków państwowych,
- 2) wsparcie stanowi dla przedsiębiorcy korzystniejsze od warunków oferowanych na rynku,
- 3) wsparcie ma charakter selektywny (uprzywilejowuje określone przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa albo produkcję określonych towarów),
- 4) wsparcie grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE.

Zatem, aby przedsiębiorca mógł uzyskać ulgę musi wykazać, że dana ulga nie będzie stanowiła pomocy publicznej (tj. nie spełnia wyżej wskazanych kryteriów) bądź też w przeciwnym przypadku

- wykazać, że dana pomoc publiczna mieści się w limicie pomocy *de minimis* dla danego przedsiębiorcy lub też wykazać, że ulga ta będzie stanowiła inną dozwoloną formę pomocy publicznej.

Zgodnie z art. 64 ust. 2 lit a i b u.f.p. „Należności, o których mowa w art. 60, właściwy organ może na wniosek zobowiązanego:

- a) umarzać w całości - w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym,
- b) umarzać w części, odraczać terminy spłaty całości albo części należności lub rozkładać na raty płatność całości albo części należności - w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego.”

Beneficjent nie przedstawił Instytucji Zarządzającej zakresu informacji, oświadczeń oraz formularza informacji o których mowa w przytoczonych wcześniej rozporządzeniach dotyczących pomocy publicznej, biorąc pod uwagę przeznaczenie planowanej pomocy oraz konieczność zapewnienia nieprzekroczenia dopuszczalnej wielkości pomocy udzielonej w związku z realizacją danego przedsięwzięcia przez podmiot ubiegający się o pomoc oraz uwzględniając wymagania z zakresu sprawozdawczości.

Beneficjent, składając wnioski o udzielenie ulgi w formie umorzenia całości lub części kwoty oraz odsetek, jak również w pismach zwrócił się z prośbą, aby przy rozpatrzeniu wniosku Instytucja Zarządzająca wzięła pod uwagę jego trudną sytuację finansową niezależną od niego, a spowodowaną „oszustwem kontrahenta”, które doprowadziły jego rodzinę na skraj bankructwa. Zgodnie z zawartą informacją przez Beneficjenta w piśmie z dnia 24.06.2023 r. Sąd nakazał zwrot należności od Pani ... - kontrahenta. Z przedłożonego wyciągu bankowego do akt sprawy wynika, że w dniu 14 lipca 2023 r. na konto Beneficjenta wpłynęła kwota: ...,00 zł od Pani ... zgodnie z Wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu. W złożonym wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 22.09.2023 r. Beneficjent nie poinformował Instytucji Zarządzającej o wpływie ww. środków, nie udzielił żadnych informacji w tym zakresie, do czego zobowiązał się w piśmie z dnia 11.07.2023 r.

Z analizy dokumentów przedstawionych przez Beneficjenta wynika, że Beneficjent ma żonę i dwoje małoletnich dzieci w wieku 3 i 5 lat. Zgodnie z zaświadczeniem z dnia 20.09.2023 r. dzieci uczęszczają do Niepublicznego Przedszkola w ... gdzie opłata za 2 osoby wynosi 400 zł. Koszt wyżywienia to 17 zł za dzień za jedną osobę. Beneficjent mieszka w domu rodzinnym żony (dom w

części 20/32 jest własnością żony). W domu rodzinnym Beneficjenta, który jest w $\frac{3}{4}$ jego własnością mieszka matka i najstarszy brat z rodziną. Hipoteka domu obciążona jest kredytem obrotowym z dnia 1 marca 2016 r. w wysokości ... 000,00 zł, a kredytobiorcami są rodzice Beneficjenta. Beneficjent posiada samochód osobowy marki ... z 2005 r. o wartości ok. 17 000,00 zł. Rachunki za utrzymanie domu to kwota ok. 1 500,00 zł (prąd, woda, rachunki za telefon) i w zimie dochodzą wydatki za zakup opału w wysokości ok. 6 000,00 zł. Raty kredytów do spłaty to kwota ok. 2 636,00 zł.

Beneficjent jest właścicielem gruntu o powierzchni 0,98 ha, którego nie wyklucza sprzedać jeśli będzie taka konieczność.

Z zaświadczenia z dnia 19.06.2023 r. wynika, że Beneficjent pracuje na pełny etat na czas określony od dnia 1 marca 2023 r. do dnia 31 maja 2024 r., gdzie średnie wynagrodzenie za okres od 1 marca 2023 r. do dnia 31 maja 2023 r. wynosi: ... i z wyciągów załączonych do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wpływu z wynagrodzenia za pracę są na podobnym poziomie. Żona Beneficjenta była zatrudniona na czas określony od dnia 14 marca 2023 r. do dnia 30 września 2023 r., przeciętny dochód z trzech miesięcy od maja do marca 2023 r. wyniósł 2 167,94 zł. Pobiera również inne świadczenia rodzinne nie wliczane do dochodu. Żona Beneficjenta wynagrodzenie za pracę otrzymuje „na rękę”.

Ponadto na rachunek osobisty żony sukcesywnie w każdym miesiącu wpłacane były również kwoty od ... w formie darowizny, np.: w dniu 26.03.2023 r. kwota: 1 900,00 zł, w dniu 10.04.2023 r. kwota: 600,00 zł, w dniu 25.04.2023 r. kwota: 500,00 zł, w dniu 10.05.2023 r. kwota: 400,00 zł, w dniu 13.06.2023 r. kwota: 500,00 zł, w dniu 25.07.2023 r. kwota: 500,00 zł, w dniu 09.08.2023 r. kwota: 300,00 zł i w dniu 11.09.2023 r. kwota: 200,00 zł.

Z pracy zarobkowej średnie dochody Beneficjenta i jego żony z 3 miesięcy 2023 r. łącznie wynoszą 7 131,42 zł/ 4 osoby w rodzinie = 1 782 55 zł dochód na jedną osobę.

W latach od 2020 r. do 2022 r. Beneficjent rozliczał się z prowadzonej działalności gospodarczej ryczałtem według stawki 5,5%. W 2020 r. łączny przychód po odliczeniach wyniósł 15 868,00 zł, co tylko na jedną osobę daje kwotę 1 322,33 zł, w 2021 r. łączny przychód wyniósł 37 592,60 zł, na jedną osobę to kwota rzędu 3 132,72 zł, a w 2022 r. łączny przychód wyniósł 78 087,00 zł, co na jedną osobę daje kwotę 6 507,00 zł. Beneficjent w żadnym z zeznań podatkowych nie wykazał straty z lat ubiegłych.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Beneficjent podał, że jego działalność gospodarcza jest nadal zawieszona i nie uzyskuje żadnych przychodów.

W trakcie realizacji projektu Instytucja Zarządzająca stwierdziła, że wydatki poniesione przez Beneficjenta zostały zrealizowane z naruszeniem § 2 ust. 2, § 3 ust. 1, § 5 ust. 1, § 7 ust. 1 oraz § 9 umowy o dofinansowanie. Beneficjent sam poinformował, że zaprzestał realizacji projektu gdyż wskazał że projekt jest nierentowny, przez co nie osiągnął celu projektu mierzonego wskaźnikami. Ponadto, w trakcie realizacji projektu Beneficjent nie składał wymaganych przez Instytucję Zarządzającą dokumentów, w tym wniosku pośredniego rozliczającego zaliczkę oraz wniosku końcowego, a co za tym idzie wydatki zostały poniesione niezgodnie z przeznaczeniem oraz przy naruszeniu procedur obowiązujących przy ich wykorzystaniu, w związku z czym podlegają zwrotowi. Mając powyższe na uwadze, Instytucja Zarządzająca zobowiązana była do wszczęcia procedury odzyskiwania wydatków poniesionych z naruszeniem ww. przepisów w kwocie dofinansowania z EFRR w wysokości: ... zł wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych. W związku z brakiem zwrotu wymaganego dofinansowania z odsetkami, Organ zmuszony był wydać w dniu 12 kwietnia 2023 r. decyzję nr .../23 o zwrocie dofinansowania. Należy przy tym wskazać, że decyzja o zwrocie środków ma charakter decyzji określającej tj. jedynie potwierdzającej konieczność zwrotu środków dofinansowania wraz z odsetkami w określonej wysokości, na skutek wystąpienia zdarzenia, z którym ustawa wiąże taki obowiązek. W związku z czym, decyzja nr .../23 o zwrocie dofinansowania wydana 12 kwietnia 2023 r. potwierdziła jedynie konieczność zwrotu środków z odsetkami, a zobowiązanie do ich zwrotu powstało już w momencie rezygnacji Beneficjenta z realizacji projektu, tj. w lutym 2022 r. W tym miejscu należy zaznaczyć, że przed wydaniem decyzji nr .../23 Instytucja Zarządzająca już od 14 kwietnia 2022 r. informowała Beneficjenta o konieczności zwrotu dofinansowania w związku z rezygnacją realizacji projektu. Kolejna informacja była z dnia 23 września 2022 r., a wezwanie do zwrotu wystawione na podstawie art. 207 ust. 8 u.f.p. było z dnia 24 października 2022 r. Odsetki od ww. kwoty wyliczone od dnia jej przekazania (18 sierpnia 2021 r.) na dzień wystawienia pierwszej informacji o zwrocie tj. 14 kwietnia 2022 r. wynosiły 6 712,00 zł, na dzień drugiej informacji wynosiły już 14 678,00 zł, na dzień wystawienia wezwania do zwrotu wynosiły 16 374,00 zł, a na dzień 25 maja 2023 r. czyli złożenia wniosku o udzielenie ulgi wynosiły 28 029,00 zł, a na dzień 26 września 2023 r. czyli złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy o udzielenie ulgi wynosiły 34 715,00 zł. We wskazanym powyżej okresie Strona dokonała dwa razy zwrotu środków w łącznej wysokości: 12 465,33 zł, co zostało uwzględnione w decyzji nr .../23 z dnia 12 kwietnia 2023 r.

W tym miejscu, należy zauważyć, że od momentu otrzymania ww. informacji oraz pism o zwrocie środków, Beneficjent wskutek własnej autonomicznej decyzji nie zdecydował się na regulowanie ciężącego zobowiązania, pomimo tego, że w 2022 r. co widać po PIT-28 przychody z prowadzonej działalności zaczęły wzrastać w porównaniu do lat poprzednich, a co za tym idzie w sposób realny i znaczący wpłynął na wysokość ostatecznej kwoty do zwrotu, co więcej jak wynika z powyższych wyliczeń, wysokość odsetek stale wzrasta aż do dnia całkowitej spłaty przedmiotowego zobowiązania. Co prawda, Beneficjent wraz z żoną podjął dodatkową pracę zarobkową, co zasługuje na uznanie, aczkolwiek nastąpiło to dopiero od marca 2023 r. czyli ok. po roku od pierwszej informacji o konieczności zwrotu dofinansowania, natomiast Beneficjent zawiesił w dniu 1 lutego 2023 r. działalność gospodarczą.

Wobec powyższego, trudno jest przyjąć w analizowanej sprawie, iż przedmiotowe zobowiązanie powstało na wskutek nadzwyczajnych i wyjątkowych okoliczności, spowodowanych działaniem czynników, na które Beneficjent nie miał wpływu i które były niezależne od jego postępowania tj. działania Beneficjenta w zakresie rozporządzenia przedmiotowymi środkami spowodowały niekorzystną dla niego sytuację, skutkującą zwrotem powyższych środków.

Korzystanie z dofinansowania na realizację projektu w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego powinno być zawsze poprzedzone wnikliwą weryfikacją pod kątem własnych zasobów finansowych, tak żeby zapewnić właściwą obsługę merytoryczną zaplanowanego przedsięwzięcia. Beneficjent Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 musi mieć na uwadze, iż ewentualne niepowodzenia w realizowaniu danej inwestycji nie mogą skutkować obowiązkiem udzielenia ulgi w spłacie zobowiązań. Każdy bowiem podmiot powinien podejmować decyzje w sposób przemyślany oraz zważać na wysokość dochodów, wydatków, zabezpieczać środki na wyznaczony cel oraz ewentualne niepowodzenia. Beneficjent natomiast wnioski o dofinansowanie przedmiotowego projektu złożył w 2019 r. z kolei podpisanie umowy o dofinansowanie przypadło na 2021 r. czyli czas trwania pandemii COVID-19 i obostrzeń z nią związanych, przychody z działalności za lata 2020, 2021 były niskie, a mimo to Beneficjent zaryzykował i zdecydował się na podpisanie umowy o dofinansowanie i przystąpił do realizacji projektu mimo tych czynników. Kwestię ulg w spłacie zobowiązań z tytułu zwrotu środków w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich jak wynika z powyższych zapisów regulują ww. przepisy u.f.p.

Przewidziane powyżej uprawnienie Organu może zostać zrealizowane w stosunku do konkretnego beneficjenta środków europejskich na jego wniosek i w zależności od rodzaju zawnioskowanej ulgi, po spełnieniu określonych w przepisach przesłanek.

W tym miejscu należy podkreślić, iż przyznanie ulgi w spłacie zobowiązań nie jest obligatoryjne i w każdym przypadku opiera się na uznaniu administracyjnym, co oznacza, że organ na podstawie analizy całości zebranego materiału dowodowego ocenia, czy w konkretnym przypadku występują przesłanki do zastosowania ulgi. Uznaniowy charakter kompetencji organu powoduje, że stwierdzenie wystąpienia wymaganych przesłanek nie zobowiązuje organu do wydania decyzji czyniącej zadość wnioskowi. Organ powinien jedynie dokładnie wyjaśnić stan faktyczny, natomiast wybór konsekwencji ustalonego stanu faktycznego ustawodawca pozostawił uznaniu organu. Z brzmienia przepisów wyraźnie wynika, że organ sam decyduje, czy uczynić użytek z przyznanych mu kompetencji. W ramach uznania administracyjnego, organ ma prawo wyboru rozstrzygnięcia, co oznacza, że może - w przypadku stwierdzenia przesłanki - uwzględnić wniosek lub odmówić jego uwzględnienia. Rozstrzygnięcie to nie może mieć jednak charakteru dowolnego, lecz musi być wynikiem wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy (art. 7 k.p.a.), wszechstronnego zebrania oraz rozpatrzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego (art. 77 § 1 k.p.a.), zaś decyzja winna spełniać wymogi określone w art. 107 § 1 i § 3 k.p.a. Powyższe znalazło odzwierciedlenie w wyroku WSA w Kielcach z dnia 23 lutego 2023 r. (sygn. akt I SA/Ke 12/23) z użytego przez ustawodawcę sformułowania „organ może udzielić” (art. 64 u.f.p.), jednak WSA zaznaczył, na co wielokrotnie wskazywano w orzecznictwie sądowym, że pozostawienie organowi swobody wyboru określonego rozwiązania ma miejsce dopiero w przypadku stwierdzenia, że w sprawie występuje któraś z przesłanek określonych w art. 64 ust. 2 u.f.p. Dopiero wówczas organ w sposób uznaniowy podejmuje decyzję, czy przyznać ulgę w spłacie zobowiązania, czy też, mimo istnienia przesłanek o których mowa w art. 64 ust.2 u.f.p., odmówić udzielenia takiej ulgi. Jak podkreślił WSA w Kielcach w wyroku z dnia 23 lutego 2023 r. sygn. akt I SA/Ke 12/23, instytucja udzielenia ulgi w spłacie należności publicznoprawnych przewidziana w u.f.p. opiera się na tzw. uznaniu administracyjnym, co nie oznacza że ustawodawca pozostawił organom pełną swobodę w ich stosowaniu. Przepis ten pozostawia do uznania organu podatkowego istnienie lub nie istnienie w konkretnej sprawie szczególnych okoliczności przemawiających za udzieleniem ulgi, lecz decyzja w przedmiocie ulgi musi zawierać uzasadnienie stanowiska organu. Stanowisko to musi być oparte na zebranych i należycie ocenionym materiale dowodowym.

Niewątpliwie jednak organ, w pierwszej kolejności, musi stwierdzić, czy w konkretnym przypadku w ogóle istnieje ważny interes zobowiązanego lub interes publiczny, mając na uwadze, że obie wskazane przesłanki mają charakter równorzędny, zatem obie w trakcie postępowania muszą być rozpatrzone bądź też czy za zastosowaniem ulgi przemawiają „względy społeczne lub gospodarcze”. Zwroty: „ważny interes zobowiązanego” i „interes publiczny” czy też zwroty takie jak „względy społeczne lub gospodarcze” nie mają stałego zakresu treści. Są to swoiste klauzule generalne, odsyłające do ocen pozaprawnych. Przepisy prawa, posługując się ww. pojęciami jednocześnie ich nie definiują, ani też nie odsyłają do innych aktów prawnych. To wszystko sprawia, że w identyfikowaniu powyższych pojęć szczególnego znaczenia nabiera orzecznictwo sądów administracyjnych.

Z uwagi na fakt, że wnioskowane przez Beneficjenta ulgi mają charakter rozłączny, tj. Beneficjent zawniósł o umorzenie całości dofinansowania lub jego części oraz umorzenie odsetek Organ musi rozpatrzyć w pierwszej kolejności czy w sprawie zaistniały przesłanki wymienione w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit a), a dopiero w przypadku ich braku, czy zaistniały przesłanki wskazane w lit. b) tegoż artykułu.

Zgodnie z wyrokiem WSA w Warszawie V SA/Wa 627/18 z dnia 13 lutego 2019 r., przez ważny interes dłużnika rozumieć należy w szczególności sytuację, gdy z powodów nadzwyczajnych, losowych przypadków, na które dłużnik nie mógł mieć wpływu i które były niezależne od jego postępowania nie jest w stanie uregulować należności. O istnieniu ważnego interesu dłużnika nie decyduje jego subiektywne przekonanie, lecz decydować powinny kryteria zobiektywizowane, zgodne z powszechnie aprobowaną hierarchią wartości, w której wysoką rangę mają zdrowie i życie, a także możliwości zarobkowe w celu zdobycia środków utrzymania dla siebie i rodziny.

Dodatkowo, jak zauważył WSA w Opolu w wyroku z dnia 28 lipca 2021r. I SA/Op 248/21: „Przez ważny interes podatnika należy rozumieć zdarzenia losowe oraz sytuacje osobiste, rodzinne, zdrowotne czy też ekonomiczne (dotyczące majątku, dochodów, wydatków, możliwości płatniczych), które w okolicznościach konkretnego przypadku nie pozwalają na spłatę należności publicznoprawnych bez szczególnej dolegliwości dla zobowiązanego w postaci nadmiernego obciążenia finansowego bądź innych ciężkich skutków.”

Wyjaśniając natomiast znaczenie drugiej przesłanki, można przytoczyć treść wyroku WSA w Warszawie z dnia 29 maja 2006 r. (sygn. akt III SA/Wa 1964/05), co prawda dotyczącego rozumienia tożsamego terminu w Ordynacji podatkowej, gdzie wskazano, iż pojęcie terminu

„interesu publicznego” nie ma stałego zakresu treści, lecz jest to zespół ogólnie zarysowanych celów, które należy wziąć pod uwagę w procesie stanowienia prawa i zawsze odnieść go do indywidualnej sytuacji podatnika występującego z wnioskiem o umorzenie zaległości podatkowych. Niemożność jednoznacznego zdefiniowania tego pojęcia powoduje, że w każdym indywidualnym przypadku jego znaczenie może uwzględniać różne aspekty wskazanych wyżej wartości. Orzecznictwo jednakże wypracowało jednolity podgląd definiujący na potrzeby analizowanego przepisu pojęcia interesu publicznego rozumianego jako dyrektywa postępowania nakazująca respektowanie wartości wspólnych dla całego społeczeństwa takich jak sprawiedliwość, bezpieczeństwo, zaufanie do organów władzy, równość traktowania podmiotów będących w podobnej sytuacji, czy realizację zobowiązań podatkowych. Jak wskazał WSA w Kielcach w wyroku z dnia 10 października 2012 r. (sygn. akt SA/Ke 623/12), analiza decyzji organów prowadzi do wniosku, że pojęcie przesłanki interesu publicznego zrównane zostało z interesem budżetu państwa. Tymczasem nie ma podstaw przeciwstawiania interesu publicznego jako sprzecznego z indywidualnym interesem obywatela. Podnosi się również, że jakkolwiek w interesie publicznym leży, aby wszyscy zobowiązani wywiązywali się z obowiązku zapłaty należności, to interes publiczny należy rozumieć nie tylko jako potrzebę zapewnienia maksymalnych środków po stronie dochodów budżetu państwa, ale też jako ograniczenie jego ewentualnych wydatków np. na zasiłki dla bezrobotnych czy pomoc społeczną (wyrok WSA w Szczecinie z dnia 4 września 2012 r., sygn. akt I SA/Sz 217/13).

Niniejsze postępowanie w sprawie udzielenia ulgi wszczęte zostało na skutek złożonego przez Stronę wniosku, zatem taki wniosek powinien być uzasadniony i to w interesie Strony leży podanie do wiadomości Organu wszystkich okoliczności sprawy, a także ich utrwalenia w dokumentach. Strona musi mieć świadomość, że z ogólną zasadą postępowania dowodowego, ciężar dowiedzenia spoczywa na tym, kto wywodzi określone skutki prawne. Ponadto Strona zobowiązana jest wskazać okoliczności, które jej zdaniem uzasadniają udzielenie przedmiotowej ulgi.

Na podstawie dokumentów przedłożonych przez Beneficjenta mających zobrazować sytuację finansową rodziny, w opinii Instytucji Zarządzającej jest to obraz niepełny. Zdaniem Instytucji Zarządzającej zaskakujący jest fakt, że na rachunek żony nie wpływa wynagrodzenie za pracę. Na rachunkach bankowych żony Beneficjenta tj. na dzień 10 lipca 2023 r. saldo rachunku wynosiło ... zł, dostępne środki ... zł, w okresie od 14 czerwca 2023 r. do 13 lipca 2023 r. saldo rachunku

wynosiło ...zł, w okresie od 14 lipca 2023 r. do 14 sierpnia 2023 r. saldo rachunku wynosiło ... zł a w okresie od 15 sierpnia 2023 r. do 13 września 2023 r. saldo rachunku wynosiło ...zł.

Z przedłożonego zaświadczenia z dnia 20.09.2023 r. o posiadanych produktach w Banku PKO S.A. wynika, że Beneficjent nie posiadał oszczędności finansowych w tym banku.

Mając na uwadze sytuację finansową w jakiej znalazła się Strona, zdaniem Instytucji Zarządzającej nie stanowi ona podstawy do umorzenia powstałego zobowiązania, natomiast Beneficjent powinien sięgnąć w pierwszej kolejności do własnych zasobów majątkowych i regulować zobowiązanie.

Należy ponownie podkreślić, iż ważny interes zobowiązanego ujmowany jest jako interes wyjątkowy odbiegający od powszechnych standardów i sytuacji, natomiast w przedmiotowej sprawie nie zachodzą nadzwyczajne okoliczności przemawiające za uwzględnieniem wniosku Strony. Nie można wystąpienia przesłanki ważnego interesu podatnika upatrywać w dolegliwości finansowej, jakiej doświadcza obecnie Strona w związku z koniecznością wywiązania się z ciążących na niej zobowiązań. Jak zauważył w wyroku z dnia 17 września 2021 r. I SA/Op 176/21 WSA w Opolu: *„Splata prywatnych zobowiązań, mimo że ograniczająca posiadane środki finansowe, nie jest pozytywną przesłanką do udzielenia ulgi. W przypadku bowiem posiadania długów, z pierwszeństwa w spłacie korzystają długi wobec budżetu państwa, a nie zaciągnięte na podstawie własnych decyzji zobowiązania wobec banków czy innych wierzycieli.”*. Trudna sytuacja materialna Zobowiązanego sama w sobie także nie może być uznana za przesłankę umożliwiającą zastosowanie wnioskowanej ulgi, a tym bardziej nie można jej utożsamiać z ważnym interesem podatnika, ponieważ w przeciwnym razie prowadziłyby to do absurdu, gdyż każdy podatek znajdujący się w trudnej sytuacji materialnej spełniałby przesłankę przyznania ulgi.

Przesłankami umorzenia części dofinansowania są względy społeczne lub gospodarcze, w szczególności możliwości płatnicze zobowiązanego (art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p.), których definicja przedstawiona w orzecznictwie nie odbiega znacząco od definicji interesu zobowiązanego.

Jak wskazuje orzecznictwo: „Przez ważne względy społeczne lub gospodarcze należy rozumieć sytuację, gdy z powodu nadzwyczajnych przypadków losowych lub szczególnego splotu okoliczności osoba zobowiązana do uiszczenia należności nie jest w stanie ich uregulować, przy czym nie można ich utożsamiać z subiektywnym przekonaniem zobowiązanego o niemożliwości świadczenia.” za: WSA w Warszawie I SA/Wa 301/21 z dnia 25 lutego 2022r., podobnie wyrok NSA I GSK 1605/20 z dnia 14 stycznia 2021 r.

Ponadto, nie bez znaczenia w rozpatrywanej sprawie jest też sposób powstania przedmiotowej zaległości. Jak już wyżej w niniejszej decyzji wskazano, w trakcie realizacji projektu Instytucja

Zarządzająca stwierdziła, że wydatki poniesione przez Beneficjenta zostały zrealizowane z naruszeniem § 2 ust.2, § 3 ust.1, § 5 ust.1, § 7 ust.1 oraz § 9 umowy o dofinansowanie. Sama nieprawidłowość wynika natomiast wprost z działań Beneficjenta, który w sposób całkowicie sprzeczny z praktykami gospodarczymi przekazał całość kwoty wynagrodzenia wykonawcy przed dostarczeniem przez niego przedmiotu zamówienia. Nie można więc mówić w tej sytuacji o tym, że powstanie zobowiązania wynikało z czynników niezależnych od Beneficjenta, ani że w sprawie zaszły jakiegokolwiek nadzwyczajne sploty okoliczności uniemożliwiające uregulowanie zobowiązania.

W związku z faktem, iż Strona zwróciła się do Instytucji Zarządzającej ponownie z wnioskiem o umorzenie należności i umorzenie naliczanych odsetek, wyrażenie takiej zgody na umorzenie powstałego zobowiązania oraz należnych odsetek stanowiłoby wówczas obciążenie budżetu jednostki samorządu terytorialnego.

Dodatkowo, przejściowa utrata płynności finansowej przedsiębiorstwa nie może zostać uznana za przesłankę uzasadniającą umorzenie zobowiązania w sytuacji kiedy Beneficjent jest w posiadaniu majątku podlegającego egzekucji.

W takim przypadku należy uznać, że uwzględnienie wniosku o umorzenie całości czy części należności i odsetek byłoby sprzeczne z ważnym interesem publicznym czy też względami społecznymi lub gospodarczymi, gdyż ciężar spłaty należności, w sytuacji rezygnacji organu z należnych mu świadczeń, obciążałoby budżet Województwa Świętokrzyskiego.

Ponadto, należy zauważyć, iż przyznanie Stronie ulgi w postaci umorzenia powstałych z jej winy zaległości a zatem nie będących wynikiem nagłych, nadzwyczajnych zdarzeń losowych, które mogły ewentualnie uzasadniać przyznanie powyższej ulgi, stałoby w sprzeczności z zasadą równego traktowania przez Instytucję Zarządzającą beneficjentów Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego, którzy znaleźli się w podobnej sytuacji.

Dodatkowo Beneficjent we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wniósł o wstrzymanie egzekucji należności przez Urząd Skarbowy, gdzie pomimo, że od 16 sierpnia 2023 r. Komornik Skarbowy co miesiąc przekazuje na konto IZ drobne kwoty, to pozostała kwota jeszcze do uregulowania całej należności wynosi: ... zł.

Instytucja Zarządzająca pragnie zaznaczyć, że nie ma podstaw prawnych do zatrzymania wszczętej egzekucji komorniczej.

Powyższe działania Strony względem posiadanych przez nią zadłużeń sprowadzają się do całkowitego uwolnienia się od tych zadłużeń, tymczasem udzielenie ulgi w spłacie zaległości wskutek ich umorzenia nie może być traktowane jako sposób na rozwiązanie problemów finansowych Zobowiązanego.

Beneficjent pobrał środki publiczne i wykorzystał sprzecznie z warunkami umowy. Okoliczność, niezaskarżenia decyzji Instytucji Zarządzającej określającej kwotę dofinansowania przypadającej do zwrotu potwierdza jedynie, iż Beneficjent także uznaje ten zwrot za uzasadniony.

Dlatego też, w tym miejscu Instytucja Zarządzająca zobowiązana jest wskazać, że musi mieć na względzie to, że przyznanie ulgi jednemu podmiotowi może skutkować zarzutem stawiania go w sytuacji uprzywilejowanej w stosunku do innych podmiotów, które wywiązują się rzetelnie z nałożonych na nie korekt finansowych (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt III SA/Wa 1159/10). Takim decyzjom sprzeciwiają się zasady wolnego rynku i wolności gospodarczej. Instytucja Zarządzająca jest zobowiązana do równorzędnego traktowania podmiotów korzystających ze wsparcia w postaci dofinansowania.

W ocenie Instytucji Zarządzającej argumentem przemawiającym za brakiem spełnienia warunku ważnego interesu publicznego, jest fakt, iż kwota przypadająca do zapłaty pochodzi w całości ze środków unijnych, których Instytucja Zarządzająca jest jedynie dysponentem i które mogą być przeznaczone jedynie na wydatki uznane za kwalifikowalne w danym działaniu programu operacyjnego i zgodnie z warunkami dofinansowania wskazanymi w Umowie o dofinansowanie. Środki wydatkowane w sposób nieprawidłowy muszą zostać zwrócone do budżetu Unii Europejskiej na koniec danego okresu programowania. Choć decyzje o zastosowaniu ulg w spłacie zobowiązań oparte są na tzw. uznaniu administracyjnym, to wierzyciel - w przeciwieństwie do wierzyciela w cywilnoprawnych stosunkach zobowiązaniowych - nie ma swobody w dysponowaniu wierzytelnością publicznoprawną, szczególnie że w przedmiotowej sprawie wierzytelność ta dotyczy środków publicznych z udziałem środków unijnych, co do których Instytucja Zarządzająca jest jedynie dysponentem, a wydatkowanie i rozliczenie przyznanego dofinansowania musi przebiegać w okresie programowania. W przypadku braku odzyskania tych środków przez Instytucję Zarządzającą obciążają one budżet Województwa, chyba że Instytucja Zarządzająca nie odzyskała ich pomimo wykorzystania wszelkich dostępnych środków, w tym postępowania egzekucyjnego i przyjętych form zabezpieczenia.

Tym samym, Instytucja Zarządzająca nie widzi podstaw do pozytywnego rozpatrzenia przedmiotowego wniosku o udzielenie ulgi.

Beneficjent miał świadomość, że odpowiedzialność za właściwą realizację przedmiotowej inwestycji spoczywa na nim, a co za tym idzie powinien również odpowiednio się zabezpieczyć na okoliczność ewentualnych konsekwencji finansowych w przypadku wystąpienia nieprawidłowości w realizacji przedmiotowego Projektu. Należy podkreślić, iż w przedmiotowej sprawie szczególnie interes publiczny przemawia za odmową udzielenia wnioskowanej ulgi, gdyż naruszona zostałaby zasada równego traktowania beneficjentów.

Zdaniem Instytucji Zarządzającej w analizowanej sprawie nie zachodzi ważny interes publiczny przemawiający za udzieleniem wnioskowanej ulgi, ponieważ aktualna sytuacja Beneficjenta jest konsekwencją jego wcześniejszych działań i suwerennych decyzji. Powstanie przedmiotowej należności, jak wykazano w decyzji, spowodowane było realizacją inwestycji niezgodnie z procedurami obowiązującymi przy wykorzystaniu środków publicznych. Przyznanie wnioskowanej ulgi przez Instytucję Zarządzającą stanowiłoby wyraz akceptacji dla nienależytego wywiązywania się z zobowiązań co nie znajduje aprobaty w aspekcie społecznym.

Ochronie podlegałyby wyłącznie indywidualny interes Beneficjenta i to kosztem interesu społecznego.

Mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz przywołane orzecznictwo sądownoadministracyjne, Instytucja Zarządzająca stwierdza, iż w ramach analizowanej sprawy nie zaistniały żadne omówione przesłanki umożliwiające umorzenie całości zobowiązania i należnych odsetek. W okolicznościach sprawy za udzieleniem ulgi nie przemawiają przesłanki "ważnego interesu zobowiązanego", "interesu publicznego", „względów społecznych lub gospodarczych w szczególności możliwości płatnicze zobowiązanego”.

Udzielenie wnioskowanej ulgi byłoby wysoce niepożądane z punktu widzenia interesu społecznego i gospodarczego, bowiem to w jego definicji wskazano konieczność respektowania wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, jak sprawiedliwość, bezpieczeństwo, zaufanie obywateli do organów władzy.

Konieczność zapłaty przez Beneficjenta przedmiotowego zobowiązania jest efektem jego działań i realizowania przedmiotowego projektu niezgodnie z zapisami umowy o dofinansowanie.

Udzielenie więc Beneficjentowi, w analizowanej sytuacji, takiej ulgi przez Instytucję Zarządzającą stanowiłoby naruszenie zasady równego traktowania wszystkich beneficjentów. Instytucja Zarządzająca wykonując zadania, o których mowa w ustawie wdrożeniowej w perspektywie

finansowej 2014-2020, powinna uwzględniać zasadę równego dostępu do pomocy wszystkich kategorii beneficjentów w ramach programu oraz zapewniać przejrzystość reguł stosowanych przy ocenie projektów. Instytucja Zarządzająca po przeanalizowaniu całości złożonej przez Beneficjenta dokumentacji uważa, iż w omawianej sprawie nie zaistniały żadne szczególne i wyjątkowe okoliczności, zdarzenia losowe uzasadniające przyznanie w ramach uznania administracyjnego wnioskowanej ulgi w spłacie zobowiązania. Tym bardziej, że sytuacja Beneficjenta nie jest efektem nagłych, losowych zdarzeń, lecz skutkiem podejmowanych działań gospodarczych i finansowych. Ponadto, uzasadnienie decyzji nr .../23 zawiera szczegółowo opisany stan faktyczny i wszystkie omawiane przesłanki przemawiają za koniecznością zwrotu środków przez Beneficjenta.

W ocenie Instytucji Zarządzającej zebrany materiał dowodowy był wystarczający do prawidłowego ustalenia stanu faktycznego, a dowody załączone do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie zmieniają ustaleń faktycznych w sprawie.

Mając na uwadze powyższe, Instytucja Zarządzająca stwierdziła wykorzystanie pobranego dofinansowania niezgodnie z przeznaczeniem oraz z naruszeniem procedur obowiązujących przy wydatkowaniu środków dofinansowania, którymi są poza obowiązującymi przepisami prawa krajowego i wspólnotowego również wytyczne programowe i postanowienia umowy o dofinansowanie.

Szczegółowe zasady dofinansowania projektu, który został wybrany w ramach RPOWŚ 2014-2020 regulowane są w formie umowy, zawieranej pomiędzy beneficjentem, którego projekt został wybrany do dofinansowania, a Instytucją Zarządzającą. Umowa ta określa prawa i obowiązki beneficjenta, w tym zasady zwrotu otrzymanych środków w przypadku nieprawidłowego ich wykorzystania oraz podstawy uznania, że środki są wykorzystywane z naruszeniem procedur.

Cywilnoprawny charakter umowy o dofinansowanie powoduje, że w zakresie w niej nieunormowanym zastosowanie znajdują przepisy kodeksu cywilnego oraz przepisy aktów właściwych dla systemu wdrażania funduszy europejskich, takich jak ustawa wdrożeniowa, a także procedury, wytyczne i instrukcje wydawane przez właściwe instytucje zaangażowane w proces realizacji programu operacyjnego. Treść takiej umowy nie może zostać ukształtowana w sposób dowolny, gdyż zawierana jest w warunkach związania stron systemem realizacji programu operacyjnego przyjętym przez Instytucję Zarządzającą na podstawie art. 6 ustawy wdrożeniowej. Umowa o dofinansowanie jest więc elementem projektu, tj. przedsięwzięcia realizowanego w ramach programu operacyjnego. W związku z powyższym, niewypełnienie jej postanowień przez Beneficjenta ma wpływ na realizację przez instytucję zarządzającą kompetencji do odzyskiwania

kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawania decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację projektu.

W przedmiotowej sprawie należy podkreślić, iż w ramach projektu, który realizowany jest na podstawie umowy o dofinansowanie, Beneficjent dysponował środkami publicznymi z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, (a nie całkowicie środkami własnymi) w odniesieniu do których, gdy chodzi o ich dystrybucję oraz wykorzystywanie, obowiązują szczególnego rodzaju zasady, w tym między innymi takie zasady ogólne, jak zasada przejrzystości, czy też transparentności, a co do przestrzegania tych zasad Beneficjent był zobowiązany przez postanowienia m.in. umowy o dofinansowanie (vide: § 3 Umowy) i właśnie dla tego nie miał pełnej swobody i dyspozycyjności w podejmowaniu interpretacji zapisów umowy o dofinansowanie. Taka swoboda w kształtowaniu treści umowy o dofinansowanie pozostawałaby również w sprzeczności z art. 37 ust. 1 ustawy wdrożeniowej, na podstawie którego Instytucja Zarządzająca jest zobowiązana do uwzględniania zasady równego dostępu do pomocy wszystkich kategorii beneficjentów oraz zapewniania przejrzystości reguł stosowanych przy ocenie projektu.

W toku postępowania I instancji Instytucja Zarządzająca dopełniła wymogów określonych w u.f.p. oraz w k.p.a. Podjęto wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy. Przeprowadzono dowody zgodnie z regułami procesowymi określonymi w k.p.a. Ustalono właściwe normy prawne, dokonano ich prawidłowej wykładni i uzasadnienia. Ocena stanu faktycznego w obliczu mających zastosowanie przepisów uwzględniła zasady logicznego myślenia oraz doświadczenia życiowego. Na każdym etapie postępowania Instytucja Zarządzająca udzielała Beneficjentowi pouczeń w sposób budzący zaufanie do władzy publicznej, przy poszanowaniu zasad proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania. Reasumując, należy stwierdzić, że zaskarżona decyzja została sporządzona prawidłowo.

W sytuacji gdy Instytucja Zarządzająca rozpoznająca wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy stwierdzi brak podstaw do jej uchylecia ma obowiązek wydać decyzję o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji, zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a.

Kierując się powyższym, mając na uwadze cały zgromadzony dotychczas materiał dowodowy i stan faktyczny sprawy, Instytucja Zarządzająca utrzymuje w mocy decyzję administracyjną nr .../23 z dnia 6 września 2023 roku.

W świetle powyższego Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 orzeka jak w sentencji.

Pouczenie

Decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, wnoszona w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Zarządu Województwa Świętokrzyskiego.

Wpis od skargi wynosi 200 zł. Beneficjent ma możliwość ubiegania się przed sądem o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
ANDRZEJ BĘTKOWSKI
(dokument podpisano elektronicznie)

Decyzję otrzymują:

- 1) .....
- 2) a/a.